

UDC: 303.005.31

THE EFFECTS OF SOCIOECONOMIC VULNERABILITY AND PSYCHOSOCIAL SERVICES ON FAMILY REUNIFICATION: A MULTILEVEL LONGITUDINAL ANALYSIS

EPECTELE VULNERABILITĂȚII SOCIO-ECONOMICE ȘI A SERVICIILOR PSIHOSOCIALE ASUPRA REUNIFICĂRII FAMILIEI: O ANALIZĂ LONGITUDINALĂ PE MAI MULTE NIVELURI

*CONSTANTIN Genoveca, PhD student in social psychology
Free International University of Moldova, Chisinau*

*CONSTANTIN Genoveca, doctorandă în psihologie socială
Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Chișinău*

Adnotare: Factorii socio-ecologici, cum ar fi sărăcia, serviciile psihosociale și cheltuielile cu serviciile sociale, ar putea influența provocările cu care se confruntă familiile vulnerabile. Această lucrare analizează măsura în care vulnerabilitatea socio-economică, consultările serviciilor de asistență psihosocială și cheltuielile de servicii sociale preventive influențează reunificarea copiilor aflați în îngrijire în afara casei. Aceste constatări au implicații asupra factorilor de decizie, a agențiilor de finanțare și a agențiilor de protecție a copilului de a îmbunătăți resursele jurisdicționale pentru a reduce vulnerabilitățile socio-economice ale reîntregirii familiilor.

Annotation: Socio-environmental factors such as poverty, psychosocial services, and social services spending all could influence the challenges faced by vulnerable families. This paper examines the extent to which socioeconomic vulnerability, psychosocial service consultations, and preventative social services spending impacts the reunification for children placed in out-of-home care. These findings have implications for decision makers, funding agencies, and child protection agencies to improve jurisdictional resources to reduce the socioeconomic vulnerabilities of reunifying families.

Cuvinte cheie: familie, vulnerabilitate socio-economica, saracie, calitatea vietii,
Keywords: family, socio-economic vulnerability, poverty, quality of life.

Introducere

Capacitatea părinților de a avea grijă de copii este influențată de provocările proximale și de mediu. Părinții care trăiesc în sărăcie se luptă adesea pentru a echilibra cerințele financiare de bază, cum ar fi costul alimentelor, cazarea, transportul, îmbrăcămintea, nevoile speciale de sănătate, materialele și nevoile educaționale. În combinație, prezența acestor factori de risc proximali și de mediu pentru familiile aflate în situații de sărăcie creează vulnerabilități socio-economice mai mari care pot împiedica funcționarea familială și reunificarea familiilor cu copii plasați. Serviciile de protecție a copilului sunt structurate în jurul locatarilor legali și sociali de bază, încurajând intervențiile care evită plasarea în afara casei, dacă acest lucru este sigur, dar atunci când copiii trebuie plasați în îngrijire la domiciliu, reunificarea familiei devine obiectivul principal al intervenției. Cu toate acestea, reunificarea necesită rezolvarea factorilor de risc multi-fațetă, atât la nivel individual, cât și la nivel de mediu, care au ca rezultat vulnerabilitatea socio-economică, iar plasarea temporară în afara casei este menită a fi utilizată de părinți pentru a aborda factorii de risc

care conduc la angajarea în serviciul de protecție a copilului. De exemplu, într-un caz care conduce la fundamentarea neglijenței, poate să apară o decizie de reunificare a unei familii atunci când părinții finalizează programe de sprijin (de exemplu, clase de părinți, dependență sau tratament de sănătate mintală), demonstrează utilizarea serviciilor comunitare de susținere (de exemplu, băncile de alimentație, programele de ocupare a forței de muncă și dezvoltarea abilităților) și să depună alte eforturi pentru a îmbunătăți factorii de risc specifici cazului, cum ar fi calitatea locuințelor sau securitatea. Aceste tipuri de factori de risc sunt importanți pentru bunăstarea copiilor, dar sunt, de asemenea, emblematici ai vulnerabilităților socio-economice sistemice care nu se încadrează în mandatele de protecție a copilului sau în capacitățile de rezolvare a acestora [8,33]. Multe jurisdicții au implementat sprijinul și resursele comunității pentru a reduce stresul pentru familiile și copiii vulnerabili din punct de vedere socio-economic. Cu toate acestea, în prezent, aceste resurse ar putea să nu fie suficiente pentru a contracara factorii de risc multilaterali asociați cu vulnerabilitățile socio-economice. Studiile anterioare realizate de Esposito și asociați [13] au arătat că vulnerabilitățile socio-economice scad capacitatea părinților de a oferi copiilor lor condiții sigure și adecvate, ceea ce duce la un risc mai mare de plasare a copiilor din aceste familii în afara casei. Deși este bine stabilit că vulnerabilitatea socio-economică crește probabilitatea de plasare, efectele vulnerabilității socio-economice asupra reunificării sunt mai puțin clare, precum și măsura în care factorii de risc multi-fațetați ai familiilor și copiilor vulnerabili variază în funcție de disponibilitatea prevenirii juridice și resurselor.

Vulnerabilitatea socio-economică și impactul acesteia asupra reunificării familiei au primit puțină atenție concentrată în ultimele două decenii, comparativ cu un corp mai activ de analiză a relației dintre vulnerabilitatea socio-economică, implicarea serviciilor de protecție a copilului și plasarea în îngrijirea în afara familiei, în special se referă la neglijarea și stresul cronic.

Intr-un studiu anterior, Esposito și asociații [14] au constatat că dezavantajele socio-economice de vecinătate, combinate cu factori individuali și de caz specific, au fost asociate cu o probabilitate scăzută de reunificare. Cu toate acestea, acest studiu anterior nu a luat în considerare efectele serviciilor psihosociale oferite pentru a sprijini serviciile de protecție a copilului - de exemplu, recomandări pentru servicii menite să îmbunătățească funcționarea părinților și a familiei - sau cheltuielile pentru serviciile sociale guvernamentale pe cap de copil pe serviciile de sănătate mintală preocupările principale aici. În general, se știe puțin și despre măsura în care serviciile psihosociale ar putea atenua influența vulnerabilității socio-economice asupra abilității părinților de a asigura mediile adecvate în condiții de siguranță necesare reîntregirii familiei. Studiul actual urmărește completarea acestui decalaj prin examinarea măsurii în care variațiile juridice ale vulnerabilității socio-economice, a serviciilor psihosociale și a reunificării impactului cheltuielilor serviciilor sociale, după controlul factorilor de risc la nivel individual și a diferențelor latente juridice în furnizarea serviciilor de protecție a copilului. Deși se așteaptă să se găsească o diferențiere juridică în reunificare bazată pe concentrarea familiilor vulnerabile din punct de vedere socio-economic, natura relației dintre cheltuielile sociale, vulnerabilitatea socio-economică și cheltuielile psihosociale are un caracter exploratoriu.

Material si metodă

Acest studiu utilizează un proiect de cercetare pe mai multe niveluri pe mai multe niveluri, care atrage datele populației din diferite surse: (1) date administrative longitudinale din agențiile de protecție a copilului din Quebec [14,19]; (2) datele recensământului canadian; și, (3) asistența socială, serviciile psihosociale și serviciile sociale furnizate de Ministerul Sănătății și Serviciilor Sociale (MHSS). Prima sursă de date constă în date administrative clinice longitudinale anonime extrase dintr-un sistem comun de informații provinciale utilizat de toate jurisdicțiile mandate de protecție a copilului din provincia Quebec, care conține date despre aproximativ 450.000 de copii care datează din 1989. Toate variabilele utilizate în acest studiu - pentru măsurile de nivel juridic privind vulnerabilitatea socio-economică, consultările psihosociale și cheltuielile

pentru serviciile sociale - au fost create utilizând aceste date administrative clinice. Cea de-a doua și a treia sursă de date sunt datele intra-provinciale recuperate de la Census Canada și MHSS, utilizate pentru a crea măsuri specifice de competență privind vulnerabilitatea socio-economică, consultările serviciilor psihosociale și cheltuielile pentru serviciile sociale. Acest studiu conține o analiză secundară a datelor aprobate (CÉR CJM-UI: 14-04-02 și CJQ-IU-2013-16) în scopul înțelegerii dezavantajelor socio-economice și a traiectoriilor de plasament ale tuturor copiilor deserviți de protecția copilului în provincia Quebec.

Populația clinică studiată este formată din toți copiii ($N = 39.882$) plasați în îngrijire în afara locuinței - definiți ca orice plasament care durează mai mult de 72 de ore - pentru prima dată între 1 aprilie 2002 și 31 martie 2013 și au fost urmăriți pentru un minim de 20 de luni de la plasarea lor inițială. Reunificarea familiei este variabila dependentă în acest studiu. Reunificarea familiei este definită ca prima reunificare a copiilor plasați și constă într-o întoarcere la unul sau ambii părinți nașteri sau la familiile de origine. Perioada de urmărire a început de la data plasării inițiale în cadrul unei jurisdicții de protecție a copilului până la data reînnoirii sau la sfârșitul perioadei de urmărire - 30 noiembrie 2014 - sau a împlinirii a 18 ani de la nașterea copilului, oricare dintre acestea a intervenit mai întâi.

Rezultate și discuții

Marea majoritate a copiilor plasați sunt reunificați cu familiile lor. Populația clinică totală a copiilor studiați a inclus pentru prima dată 39.882 de copii plasați în îngrijire în afara familiei, din care 67,7% ($N = 27.012$) au fost reunificați cu familiile lor. Au existat variații considerabile în rândul grupurilor de vârstă. Proporția copiilor plasați în afara casei și reunificată este cea mai mare (76,8%) dintre cei cu vârsta cuprinsă între 12 și 17 ani la plasarea inițială, urmată de vârstele de 5-11 ani (65,9%) și de la 0 la 4 ani (50,6%). Există proporții relativ egale între copiii de sex masculin și cei de sex feminin plasați în afara casei, deși bărbații au o proporție mai mare de reunificare. Copiii mai mici și mai mari au fost plasați în afara casei din diferite motive. Copiii cu vârsta sub 12 ani au fost plasați în primul rând din cauza stilului de viață ridicat al părinților și a abuzului psihologic și emoțional, în timp ce peste jumătate dintre copiii cu vârste între 12 și 17 ani au fost plasați în afara casei pentru dificultăți comportamentale severe ca preocupare principală. Cea mai mare proporție a copiilor plasați a fost raportată de un membru al familiei (25,3%), cu excepția copiilor cu vârsta cuprinsă între 5 și 11 ani, pentru care personalul școlii a raportat puțin peste un sfert (25,9%). Indiferent de vârsta la plasarea inițială în afara casei, jumătate dintre copiii plasați înapoi s-au întors să locuiască împreună cu familiile lor în primele 93 de zile de plasare inițială. Timpul mediu până la reunificare este cel puțin (80 de zile) pentru copiii de la 0 la 4 ani, urmat de vârsta de 12-17 ani (86 de zile), iar cea mai lungă pentru copiii de 5-11 ani (131 zile).

S-au constatat corelații semnificative statistic între reunificarea jurisdicțională și măsurile de nivelul doi. La nivelul bivariatului, se constată că 20,7% ($r = -0,455$, $p < 0,001$) din variația reunificării jurisdicționale se explică prin densitatea familiilor cu copii cu vulnerabilitate socio-economică, 11,2% ($r = -0,336$, $p < 0,001$) prin cheltuielile serviciilor sociale pe cap de copil, respectiv 3,3% ($r = -0,183$, $p < 0,001$), respectiv prin rata consultărilor de servicii psihosociale. Jurisdicțiile cu un procent mai mare de familii cu copii în vulnerabilitate socio-economică, o rată mai mare de consultare a serviciilor psihosociale și cheltuieli pentru serviciile sociale au, de asemenea, rate de reunificare mai scăzute. Majoritatea cheltuielilor pe cap de locuitor pentru serviciile sociale au fost, de asemenea, legate de o rată mai mare a consultărilor de servicii psihosociale, deoarece 26,5% ($r = 0,515$, $p < 0,001$) din variația consultărilor psihosociale se explică prin nivelul cheltuielilor pe cap de copil pe servicii sociale. Corelația dintre familiile cu copii în vulnerabilitate socio-economică, consultări psihosociale și cheltuieli cu serviciile sociale a fost asociată statistic și pozitiv. Jurisdicțiile cu un procent mai mare de familii cu copii cu vulnerabilitate socio-economică au, de asemenea, o rată mai mare a consultărilor de servicii psihosociale ($r = 0.280$, $p < 0.001$) și a cheltuielilor cu serviciile sociale ($r = 0.293$, $p < 0.001$).

Cel mai influent factor care prezice o probabilitate scăzută de reunificare a familiei pentru copiii plasați între 5 și 11 ani este fizic, material, școală și neglijență ($\beta = -0,682$, $t = -9,281$). Analizând independent fiecare măsură de nivel secundar, concentrarea familiilor cu copii în vulnerabilitatea socio-economică și cheltuielile serviciilor sociale au fost predictorii semnificativi ai reducerii reunificării, în timp ce consultările privind serviciile psihosociale nu au fost semnificative din punct de vedere statistic. Toate variabilele au fost predictorii semnificativi ai reunificării în modelul final. Controlul cheltuielilor pentru servicii sociale mai mari, serviciile psihosociale au sporit probabilitatea de reunificare, în timp ce vulnerabilitățile socio-economice au diminuat probabilitatea reunificării. În combinație, 12,5% din variația reunificării juridiciale se explică prin diferențele dintre vulnerabilitățile socio-economice, consultările serviciilor psihosociale și cheltuielile pentru serviciile sociale.

Acest studiu pe bază de populație folosește combinația de date clinice administrative privind protecția copilului pentru provincia Quebec, servicii psihosociale și servicii sociale de la Ministerul Sănătății și Serviciilor Sociale (MHSS) și recensământul canadian pentru a examina măsura în care variațiile juridiciale în vulnerabilitatea socio-economică, serviciile psihosociale și reunificarea influențează cheltuielile sociale. Trebuie să recunoaștem în acest moment că, deși aceste constatări se bazează în parte pe date derivate din agregările juridiciale ale sănătății și serviciilor sociale din Quebec, natura studiului reflectă toate familiile deservite de protecția copilului și că probabilitatea reunificării variază în mod direct în funcție de nevoile acestor familii.

Studiul nostru susține constatările lui Esposito și colegilor [14] care sugerează că probabilitatea scăzută de reunificare este explicată în primul rând prin dificultățile familiale specifice neglijării fizice, materiale și de sănătate și prin stilul de viață ridicat al părinților, care duce la neasigurarea sau protejarea copil. Bazându-se pe cercetarea care sugerează o probabilitate scăzută de reunificare a părinților care trăiesc în situații de sărăcie, acest studiu sugerează că vulnerabilitățile socio-economice mai largi au de asemenea importanță pentru reunificare. În timp ce la nivel bivariat, consultarea serviciilor psihosociale a scăzut probabilitatea de reunificare, la nivel multiplu a crescut probabilitatea de reunificare pentru copiii mai mici de până la 11 ani. Având în vedere acest lucru, presupunem că consultările privind serviciile psihosociale mai mari și cheltuielile cu serviciile sociale pot reflecta nevoile crescute ale familiilor vulnerabile din punct de vedere socio-economic, dar este nevoie de mai multe cercetări pentru a înțelege variațiile juridiciale în disponibilitatea, accesibilitatea și calitatea serviciilor și resurselor de sprijin familial concentrarea familiei implicate în protecția copilului.

În comparație cu alte jurisdicții canadiene, Quebec a investit masiv în programe progresive din punct de vedere social, menite să reducă sărăcia în rândul copiilor și excluderea socială, și totuși, în ciuda acestor investiții, acest studiu constată că vulnerabilitățile socio-economice continuă să conteze pentru reunificare. Implicația acestei constatări este că, în jurisdicții, în Canada sau în alte părți, unde există mai puține capitaluri și investiții sociale în programele centrate pe familie, vulnerabilitățile socio-economice pot avea un impact și mai mare asupra reunificării. Studiile menționate mai sus și studiul actual indică faptul că, deși resursele financiare fac parte din tabloul de reunificare, stresul unor vulnerabilități socio-economice mai largi se află, de asemenea, la joacă sub suprafață în reunificarea familiei.

În mod specific, acest studiu sugerează o sensibilitate juridiciale la reunificare - în care variația vulnerabilității socio-economice, reprezentând cheltuielile serviciilor sociale pe cap de locuitor și serviciile psihosociale - continuă să explice în mod semnificativ de ce unele jurisdicții au rate de reunificare mai mici.

Vulnerabilitățile socio-economice care înconjoară finanțele insuficiente - stresul, prevalența gospodăriilor cu un singur părinte, ocuparea forței de muncă, educația, sănătatea mintală și dependența și alte probleme specifice cazului necesită intervenții pentru îmbunătățirea ratelor de reunificare și a timpului de reunificare, deoarece plasarea pe termen lung a fost legată de

instabilitatea plasamentului, de dificultatea emoțională și comportamentală [3,16,32] și de creșterea cheltuielilor publice [32].

Concluzii

În timp ce furnizarea de suporturi socio-economice depășește sfera de aplicare a politicii și practicii în domeniul protecției copilului, eforturile de a asigura o structură de susținere-integrare a partenerilor comunității și servicii sociale preventive necesare pentru a reduce povara și încărcătura de stres a vulnerabilităților socio-economice și a crește abilitățile de coping și parenting în vederea îmbunătățirii funcționării familiei și a șanselor copiilor de a se reîntregi.

Având în vedere constatările consecvente că familiile vulnerabile din punct de vedere socio-economic cu rate de reunificare mai scăzute tind să fie grupate, sprijinul crescut sau orientat spre familie poate fi îndreptat spre enclave jurisdicționale cu o concentrație ridicată a familiilor care trăiesc în sărăcie. În mod specific, ar trebui luată în considerare asigurarea accesului maxim la serviciile comunitare pentru a sprijini intervenția în domeniul protecției copilului, oportunitățile de angajare, îngrijirea copiilor subvenționate și educația timpurie pentru jurisdicțiile cu cea mai mare concentrare a familiilor în dificultăți socio-economice pentru a reduce impactul disparităților socio-economice ale populației deservite.

De asemenea, ar trebui depuse eforturi de monitorizare pentru a se asigura că serviciile comunitare de sprijin familial răspund în mod adecvat la abordarea preocupărilor legate de funcționarea familiei, ceea ce poate, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea probabilității reunificării. Nerespectarea vulnerabilităților socio-economice cu care se confruntă multe dintre familiile deservite de protecția copilului va limita capacitatea de a îmbunătăți situația familială și, în cele din urmă, șansele de reunificare a copiilor plasați - mai mult despre acest subiect vezi Esposito și colegii [13] problemă specială privind cauzele economice și consecințele maltratării copilului în revizuirea serviciilor pentru copii și tineret.

Caracterul multiplu și longitudinal al populației pe baza acestei analize oferă o oportunitate de a măsura empiric datele care nu sunt disponibile la nivel individual; cu toate acestea, se va efectua o analiză suplimentară pentru a testa robustețea rezultatelor raportate în acest studiu. Cercetările viitoare vor examina modul în care schimbările în politicile familiale influențează probabilitatea reunificării în timp, precum și stabilitatea copiilor reunificați. De asemenea, intenționăm să utilizăm tehnologii geografice pentru a înțelege disparitățile spațiale dintre vulnerabilitățile socio-economice la nivel familial ale copiilor aflați în îngrijire în afara locuinței și stabilitatea copiilor reunificați prin compararea caracteristicilor jurisdicțiilor dezavantajate socio-economice înalte și joase. Vom explora dacă enclavele similare din punct de vedere socio-economic împărtășesc caracteristicile ecologice și endogene (adică disparitățile etno-rasiale în serviciile de protecție a copilului, variațiile cheltuielilor sociale, disponibilitatea și accesibilitatea resurselor de sprijin de familie etc.) și modalitățile în care aceste caracteristici impactul bunăstării copilului și a familiei. Înțelegerea acestor caracteristici este extrem de importantă pentru abordarea proactivă a provocărilor cu care se confruntă familiile vulnerabile și pentru îmbunătățirea bunăstării copiilor.

Bibliografie

1. Barth R.P., Wildfire J., Green R.L. Placement into foster care and the interplay of urbanicity, child behavior problems, and poverty. *Am. J. Orthopsychiatry*. 2006.
2. Berger L.M., Waldfogel J. Social, Employment, and Migration Working Papers. OECD; Paris, France: 2011. Economic determinants and consequences of child maltreatment.
3. Burns B.J., Phillips S.D., Wagner H.R., Barth R.P., Kolko D.J., Campbell Y., Landsverk J. Mental health need and access to mental health services by youths involved with child welfare: A national survey. *J. Am. Acad. Child Adolesc. Psychiatry*. 2004.

4. Carlson J. Child welfare workers' constructions and causal explanations of poverty. *J. Child. Poverty*. 2016.
5. Caron J., Latimer E., Tousignant M. Predictors of psychological distress in low-income populations of Montreal. *Can. J. Public Health*. 2007.
6. Carter V., Myers M.R. Exploring the risks of substantiated physical neglect related to poverty and parental characteristics: A national sample. *Child. Youth Serv. Rev.* 2007.
7. Cheng T.C. Factors associated with reunification: A longitudinal analysis of long-term foster care. *Child. Youth Serv. Rev.* 2010.
8. Choi S., Ryan J.P. Co-occurring problems for substance abusing mothers in child welfare: Matching services to improve family reunification. <http://psycnet.apa.org/record/2007-15352-002>
9. Conger K.J., Rueter M.A., Conger R.D. The role of economic pressure in the lives of parents and their adolescents: The family stress model. In: Crockett L.J., Silbereisen R.K., editors. *Negotiating Adolescence in Times of Social Change*. Cambridge University Press; New York, NY, USA: 2000. pp. 201–223.
10. Cowal K., Shinn M., Weitzman B.C., Stojanovic D., Labay L. Mother-Child Separations among Homeless and Housed Families Receiving Public Assistance in New York City. *Am. J. Community Psychol.* 2002.
11. Delfabbro P., Fernandez E., McCormick J., Ketter L. An Analysis of Reunification from Out-of-Home Care in Three Australian States. *Child Indic. Res.* 2015.
12. Drake B., Pandey S. Understanding the relationship between neighborhood poverty and specific types of child maltreatment. *Child Abuse Negl.* 1996.
13. Esposito T., Chabot M., Rothwell D.W., Trocmé N., Delays A. Out-of-home placement and regional variations in poverty and health and social services spending: A multilevel analysis. <https://pediatriesociale.fondationdrjulien.org/wp-content/uploads/2017/02/Esposito-et-al.-2017-Out-of-home-placement-and-regional-variations-in-poverty.pdf>
14. Esposito T., Trocmé N., Chabot M., Collin-Vézina D., Shlonsky A., Sinha V. Family reunification for placed children in Québec, Canada: A longitudinal study. *Child. Youth Serv. Rev.* 2014.
15. Fernandez E., Lee J.-S. Returning Children in Care to Their Families: Factors Associated with the Speed of Reunification. *Child Indic. Res.* 2011.
16. Fisher P.A., Kim H.K., Pears K.C. Effects of Multidimensional Treatment Foster Care for Preschoolers (MTFC-P) on reducing permanent placement failures among children with placement instability. *Child. Youth Serv. Rev.* 2009.
17. Fluke J.D., Chabot M., Fallon B., MacLaurin B., Blackstock C. Placement decisions and disparities among aboriginal groups: An application of the decision making ecology through multi-level analysis. *Child Abuse Negl.* 2010.
18. Fowler P.J., Henry D.B., Schoeny M., Landsverk J., Chavira D., Taylor J.J. Inadequate Housing among Families under Investigation for Child Abuse and Neglect: Prevalence from a National Probability Sample. *Am. J. Community Psychol.* 2013.
19. Garipey G., Blair A., Kestens Y., Schmitz N. Neighbourhood characteristics and 10-year risk of depression in Canadian adults with and without a chronic illness. *Health Place*. 2014.
20. Hook J.L., Romich J.L., Lee J.S., Marcenko M.O., Kang J.Y. Trajectories of economic disconnection among families in the child welfare system. *Soc. Probl.* 2016.
21. Jaffee S.R., Caspi A., Moffitt T.E., Polo-Tomas M., Taylor A. Individual, family, and neighborhood factors distinguish resilient from non-resilient maltreated children: A cumulative stressors model. *Child Abuse Negl.* 2007.

22. Jonson-Reid M., Drake B., Kohl P.L. Is the overrepresentation of the poor in child welfare caseloads due to bias or need? *Child. Youth Serv. Rev.* 2009.
23. Jonson-Reid M., Drake B., Zhou P. Neglect subtypes, race, and poverty: Individual, family, and service characteristics. *Child Maltreat.* 2013.
24. Keegan Eamon M., Kopels S. For reasons of poverty: Court challenges to child welfare practices and mandated programs. *Child. Youth Serv. Rev.* 2004.
25. Lee J.-S. The Effects of Persistent Poverty on Childrens Physical, Socio-emotional, and Learning Outcomes. *Child Indic. Res.* 2011.
26. Marcenko M.O., Lyons S.J., Courtney M. Mothers' experiences, resources and needs: The context for reunification. *Child. Youth Serv. Rev.* 2011.
27. McBride Murry V., Berkel C., Gaylord-Harden N.K., Copeland-Linder N., Nation M. Neighborhood poverty and adolescent development. *J. Res. Adolesc.* 2011.
28. Oberg C.N., Aga A. Childhood poverty and the social safety net. *Curr. Probl. Pediatr. Adolesc. Health Care.* 2010.
29. Ozawa M.N., Lee Y. The Effect of Children on the Income Status of Female-Headed Households: An Intercountry Comparison. Volume 22 Oxford University Press; New York, NY, USA: 2008.
30. Pampalon R., Raymond G. A deprivation index for health and welfare planning in Quebec. *Chronic Dis. Can.* 2000.
31. Pelton L.H. For Reasons of Poverty: A Critical Analysis of the Public Child Welfare System in the United States. Prager; New York, NY, USA: 1989.
32. Rubin D.M., Alessandrini E.A., Feudtner C., Mandell D.S., Localio A.R., Hadley T. Placement stability and mental health costs for children in foster care. *Pediatrics.* 2004.
33. Shdaimah C.S. CPS is not a housing agency; Housing is a CPS problem: Towards a definition and typology of housing problems in child welfare cases. *Child. Youth Serv. Rev.* 2009. http://www.academia.edu/3609525/CPS_is_not_a_housing_agency_Housing_is_a_CPS_problem_Towards_a_definition_and_typology_of_housing_problems_in_child_welfare_cases
34. Smeeding T. Poverty measurement. In: Brady D., Burton L., editors. *The Oxford Handbook of Poverty and Society.* Oxford University Press; Oxford, UK: 2016. pp. 21–46.
35. Stahmer A.C., Leslie L.K., Hurlburt M., Barth R.P., Webb M.B., Landsverk J., Zhang J. Developmental and behavioral needs and service use for young children in child welfare. *Pediatrics.* 2005.
36. The Ministère de la Santé et des Services Sociaux . Your Child's Situation Has Been Reported to the DYP: What Do You Need to Know Now? La Direction des communications du ministère de la Santé et des Services sociaux du Québec; Québec City, QC, Canada: 2007.
37. Townsend P. Deprivation. <https://www.cambridge.org/core/journals/journal-of-social-policy/article/deprivation/071B5D2C0917B508551AC72D941D6054>
38. Van Ham M., Hedman L., Manley D., Coulter R., Östh J. Intergenerational transmission of neighbourhood poverty: An analysis of neighbourhood histories of individuals. *Trans. Inst. Br. Geogr.* 2014.
39. Wells K., Guo S. Mothers' Welfare and Work Income and Reunification with Children in Foster Care. *Child. Youth Serv. Rev.* 2003.
40. Wells K., Guo S. Reunification of Foster Children before and after Welfare Reform. *Soc. Serv. Rev.* 2004.
41. Wells K., Guo S. Welfare reform and child welfare outcomes: A multiple-cohort study. *Child. Youth Serv. Rev.* 2006.
42. Wulczyn F., Chen L., Courtney M. Family reunification in a social structural context. *Child. Youth Serv. Rev.* 2011.

43. Zilberstein K. Parenting in Families of Low Socioeconomic Status: A Review with Implications for Child Welfare Practice. Fam. Court Rev. 2016.